

“அகாபுதலவெழுத்தெல்லாம் ஆகி

புதினப்பத்திரிகையாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டது.

பகவன் முதற்சே யுலகு”

Registered at the G.P.O.

சுதேசநாட்டியம்.

THE JAFFNA NATIVE OPINION.

“யதார்த்தவாதி

மாசமிருமுறை பகிரங்கஞ் செய்யப்படும்.

வேதஜன விரோதி”

மலர் 36 }

யாழ்ப்பாணம், வயாவிளான் ஈசுவராலூ மாசிமீ உக-ந் வ (4-3-38) வெள்ளிக்கிழமை

{ இதழ் 7

தோத்திரம்

எந்தெயினை வாழ்த்தாத பேயர்வாய் கூழக்கு மேக்கற் றிருக்கும் வெறுவாய் எம்பேரூம் நினைவணை காதபெரு மூடர்தலை இகழ்விற கேடுக்குந்தலை கந்தமிகு நின்மேனி கானை கயவர்கண் கலார் சேரிந்தவமுகன் காத்தமின் பகழினைக் கேளாத வினார்சேவி கைத்திழவு கேட்குஞ்சேவி பந்தமற நினைவெணப் பாவிகள்தம் செஞ்சம் பக்கேன நடுங்குஞ்சம் பரமின் றிருமுன்னார் குவியாத லோபர்கை பலியேற்க நிள்கோங்கை சந்தமுயர் சென்னையிற் கந்தகோட் தத்தவளர் தலமோங்கு கந்தவேளை சன்முகத் தய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி சன்முகத் தேய்வமணியே.

சன்முகநாதரலங்காரக்காரிகை

நவின்டில் பிரமதி. ச. சிவராந்தகுபாரதிகள்

(முன்தொடர்ச்சி)

சொர் தவமுள சூரை பட்ட சினவடிவே
லோர் காங்கொனு மெம்மினை கந்த வெழிற்பதக்க
ணோரா டிடர் கினைவிலுங் தேவர்க வென்றுசிறுமென்
காரா குளத்தினு முற்றுப் பொலிவன காணிடி னே.

எந்தச் செயலினு முண்ணே யெவங்களு மேத்துகயச்
சந்தத் திருமுக முன்னே னிளவல் சம்முக
விந்தப் பிறவிப் பினியப்பி மந்திர மின்மருந்தா
மந்தப் பகவ னரும்பதம் போற்றி ராமிவனே.

பற்றும் புலனெனது மைந்தொகைப் பட்ட பகைவரெனைச்
சந்தம் விடாதிவ னுற்ற வருக்தவர் சன்முகவா
முற்று முனதருள் பெற்றப் பினைத்திட முன்னவரின்
சந்தச் தொடக்கினைப் போக்கக் கருணை சுரங்கருளே.

கற்ற புலவர் புனைமொழி மாலைகள் காட்சியொடு
முற்ற புயமிசை யென்சொற் றூட்டையையு முத்தமமாய்ப்
பற்ற வனையிவன் வேண்டுவன் பேதை பாம்பொருளா
மற்ற மகல் பெருஞ் சன்முக நாத வருமருந்தே.

ஏயுந் தவதெறி பற்றி யூனையிவ னேத்துக்கை
தோயுந் திருவருள் செய்குவை யாமெனிற் றூல்வினையேன்
மாயுந் துயரால் மயங்கிப் புலம்பி மதிதளர்த
லாயு முனதருட் கொல்வா தமல வறுமுகனே.

சேரும் மனைவியர் மக்க ஞநவெனச் செப்புவிவ
ராருந் துணையல சன்முக நாத ஞருந்துணையா
மோரு மறிலொடு போற்றிப் புகழ்ந்துள் ஢ளாருமையுறச்
சாரு மவனடி செஞ்சுறக் கொள்பவர் சாதுக்களே.

பாயும் விடையான் பார்ப்பதி யங்புறு பாலகனுந்
தோயுஞ் சரவண வற்பவ மூர்த்தி தொடர்க்கருணை
காயும் வினைகளைப் போக்கிக் கதியுறு காட்சிதரு
மாயும் பொழுதி வலனல தில்லை யருந் தெய்வமே.

அடிபணி யன்ப ரெனவூரை செற்பயி ரார்த்துயர
மிடியில் கருணை கிறைமழை பெய்யும் மினிர் முகிலாம்
படியகல் சன்முக நாதன் பதத்தணை பற்றினர்கள்
தடிகெழு கந்த கிரிதனில் வாழுவர் கானுமினே.

கிஞ்தா குலமது சீரிய ஞானிகள் சித்த முறை
கந்தா ரணியிக் கடம்பனி வேற்குக காட்சியும்
கந்தா வனதருள் நான் பெற சீவிவ னல்கலையே
லெந்தாய் பிறவை ரீகுல ரென்ப தெடுத்துமையே.

தாயு மெனதூறு தந்கையு சீயெனத் தாரணிபில்
மாயும் மனத்துயர் கொன்டு மயங்கி வருந்துமெனைப்
பேயும் வெறுக்க விடுதல் முறையல பேறளிக்கு
மாயும் கருணை முருகா வினித்துய ராற்றுதியே.

கார்த்திகை மாதர் கன்னப் பாலைக் களிப்பினுடன்
பூர்த்தி யுறமுன முண்ட குழந்தை புகழ் முருகன்
சீர்த்தி செறியரு னால்மிகு மென்வகைச் சித்திகளு
மார்த்தி பெறவிப் புவிதனி னன்ப ரட்டகுவரே.

வறுமை பினிபகை போக்கி யடியவர் வாழ்வெறற
வறுமைருள் செய்யு முயர்குண மேவிய வுத்தமனு
மறுமுக மூர்த்தி யருளுறு மாமனு வன்பெனுடு
பெறுமுறை யோதுநர் வேண்டுவ பெற்றுப் பெருகுவரே.

சலந்தர ஞருடல் கீழே வரைந்தெநார் சக்கரத்தாற்
கலந்த வழிர்கெட முன்னே பியற்றிய கண்ணுகலீன்
கலந்தரு மைந்த முருக தயைமிகு நாதவிவன்
பலந்தரு முன்றுணை யல்லது வேலெரு பற்றிலனே.

அண்டர் துயர்கெடச் சூரை யட்டவ ராருலகிற்
கொண்ட கிலையுச் செய்து புந்தனை கோதகல்சிர்த்
தொண்டர் குழுவினுள் மானு மொருவன் றூடர்க் கெளை
கண்ட துயரநச் சன்முக நாத கருதுவலயே. [யு
(தொடரும்)]

சிறுவர்பகுதி

இதை வாசியுங்கள்

പൊക്കെற്റാവണി വേണ്ടതമാം

தன் - தன் தகுதிக்கேற்க உடப்போம்

(பெயர்கள் எவ்வரையாவது குறிப்பிடுவனவ்ன)

പോன്റുവേണി T. S. T.

கந்தரன் பளைவி சிலப்பிதான். நாகரிகமென்பதும் சீர்திருத்தமென்பதும் சீலிகளித்துத் தைப்பதா? ஒரு சிறு பழும் மெஞ்சீன் வைத் துக்கொண்டு பழும் தனிகிளை கிழித்துத் தைப்பதாவன்றும் சுக்தாளைச் சிலசமயம் அவன்மளைவி கேட்டதன்டு. நாகரிகமென்பது நாகரிகவில் உட்கார்ந்துகொண்டு நாயகன் உழைப்பை உசாராய் நூடு க்கிடுவதா? என்ன ம் எனக்கு தாவணியும் வேண்டாம். பாலியும் வேண்டாம் என்றும் சொல்லி யேபோட்டான். கந்தசனுக்கோ அளவில்லாத ஆத்திரம் உண்டாகி விட்டது. அடுத்தவீட்டு கருமையான நிற்கதையுடைய கமலாச்சி யரர் நாலுதம் ஒருநாளைக்கு உடுப்புகள்மாற்றி கறுப்பிக்குச் சிலப்புடைதான் அழகென்னாக்கும் சட்டையும் சிவப்பு, சீலையும் சிவப்பு, மாதி நிரயகப்போட்டு (டேஞ்சர் கொடி) அபாயக்குறியைக் காட்டிக் கொண்டு திரிக்கிறான். என்றாலும் எவ்வளவு வடிவாய் பொக்கெந்த தாவணி இட்டிருக்கின்றான் எனச் சிக்தனைசெய்வான். மனைவியிடம் இதையுமெருநாள் சொல்லியிப்பார்த்தன். சங்கதபலிக்கவில்லை. அவன் பொக்கெந்தாவணி போடுவது பின்புறம் இல்லாமையினால், அதாவது குண்டி சரியில்லையாக்கும், என்ற சாட்டுப்போக்குகளைச் சொல்லியிட்டான். உங்கட்கெண்டன் சம் 10 ரூபாய்த்திற் சம்பழம். பொக்கெந்த தாவணி குதிறவால் உட்புப்பு இவைகளெல்லாம் ஏதற்கு ஏதேன் செம்பலியன் அறியான்மையால் இடுவதையெல்லாம் என்னையும் இடச்சொன்னால் சரிவருமா? அடுத்த வீட்டுக் கமலம் சமையல் செய்யும்பொழுதும் தாவணிதான், குடிக்கும்பொழுதும் தாவணி தான், இதற்கேதுசெய்வது. இவைகளெல்லாம் அநாவசியமென்றான். கழுதைமயிர்பிடுங்கித் தீர்த்தமாடிய கதைபோல் அல்லவா முடியும். வர்க்கட்சுக் சிரிப்புத்தான். அம்மாட்டுதே சட்டம். ஐயா கட்டிலின் ஒரு சட்டம். இவர்கள் வெளிக்கிளம்பிட்டால் எல்லோருக்குஞ் சிரிப்புத்தான். என? இரண்டும் வசக்கட்டதுகள். ஆங்கிலத்தில் எத்தனை எழுத்துக்கள் உண்டென்றே தெரியாத கமலம் கதையைடயில் எல்லோரும் பார்க்கும்படி ஏதோ ஒரு ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளை விடத்துப்படிட்டுவான். இவையெல்லாம் இவளின் பெவரி வேஷம். வேலைகாராலும் கிடையாது. வேண்டியமட்டும் தின்னைவழகிடையாது. ஆனால் நல்ல சைவம். இடைக்கிடை கமலம் சூலாவது வழிமை. பின்னோடியே கிடையாது. அங்காட்களில் முட்டைமாத்திராந்தாப்பிடிடுக்கொள்வார்கள். இடையைடையே வெயிலில் தனது குறைச்சேலையை காயிடுவாள். என்னாலும் யாவரும் அறியும்பொருட்டேயென்க. இவளின் சங்கத்தினைக் கண்ட புருஞ் கடுகளேவே அம் ஒருவருடதும் பேச விடுவதில்லை. கால்செய்துகொண்டே இருப்பார். அவரும் ஊர் உத்தியோசல்தன்தான். மராத்தோன்ற பெண்சாதியுடன் கிரிபோன் றபுருஞ்சன் எப்படி வாழ்க்கையை நடத்தவது இருப்பதா? இவர்கள்பாடு இல்லை சுகடத்தை இழுப்பதிலேயே கழிக்கிறது. இதற்காக வேண்டித்தான்போலும் சின்னத்தோனிக்குப் பெரியாய் போட்டப்பாதன்கிறது. இதின்கதிகள் பூராவும் நமது சுந்தரன் பளைவிக்கு வாய்ப்பாடும். அக் குடும்பத்தின் கொண்டாட்டம் இப்படியாக இவைகளைக்கண்ட சுந்தரன் அந்தமாய் மனைவியிடம் சீயும் பொக்கெந்தாவணி இடவேண்டுமென்று கேட்டது அவவளவு குற்றமல்ல. இருந்தும் மறுத்துவிட்ட படியால் தூக்கத்துடனேயே தீரிகின்றான் சுந்தரம். கமலம் கண்ணால் ஆடவரைப் பற்றப்பேதே ஒளியவாயாற் பேசுமாட்டாள்.

“வெள்ளோக்கிலைக் கால்சுசின்
தை” ஆனால் யாராவதுபோய் ஏ
தேன் கேட்டுகிட்டால் அறையைப்
ழுட்டித் தான் குற்புக்கு உறைவிட
மானவள் போலும் காட்டுவாள்

கமலமோ, நல்ல கறுப்பு, குடி அவ ஜியா பட்டினப்பக்கம் போ கும் நாட்களில் எடுத்துவரும் புட் டிகளில் முக்கால்பாகத்தை நாச்சி யார் நலியாமல் நாசமாக்கிவிடுவான். சிலசயங்களில் ஒடுவான். சில சமயங்களில் அவ வீட்டிலிருக்கும் வேலைக்காரனுடன் கணத்திப்பான். அவ தான் ஒரு லேடி என்ற முறை விவேயே கடந்துகொள்வா? லேடிபோல் கடக்கத் தெண்டித்தானும் இவளின் சங்கதி பூராவும் அவள் மாமியார்மூலம் உலகக் குழந்தைகளைத் தெண்டித்தானும் ஜியாவையுக்குக் கண்டால் அயல்கிறான் ஒரு சாமயார், சங்கர, சங்கர, சம்போ, சிவசங்கர, சங்கர, சம்போ, சம்போ! மகாதேவா! கதிரமலையானே யென்று சுத்தமிட்டபடி யே வந்தார். கமலம் சடார் எனக்கதைவைத்திற்குந் து சாமியை வரவேற்றினான். சாமியும் ஆசாமி, கமலமும் ஆசாமி, எது எப்படி இருந்திட்டாலும் தற்சமயம் சாமியைக்காணுது தனதுகணவுலுக்குஞ் சாப்பாடுபோடான், சாமிபாடும் கொண்டாட்டம், கறுப்பியாடும் ஆண்டத்திரிபாடு கிறுக்கிறப்பு.

சுதமிக்க சந்தியாசி

பராக்கிரமபுரி என்னும் பட்ட
ணத்திலே, சுப்புக்ஞட்டி என்னும்
பெயரூட்டைய ஒரு பிராமணன்
இருந்தான். அவன் வேதமோதன்,
யாகங்கிரதயக்கல் முகவிய நல்லினை
களையெல்லாம் விட்டு விட்டுக் கொ
லை, களவு காமம் முதலிய தீவினை
கண் எவ்வாற் பனம் போனபடி செ
ய்து திரிந்தான். இவற்றுக்கு வய
து அமர் இருபத்தைத்து இருக்க
வரம். விவாகமாக இரண்டு குழந்
தைகளும் இருக்கின்றது. இவன்
பளைவி மகாலட்சுமியே என மதிக்
தத்தக்க பேமுகு வாய்ந்தவன். சிலவு
காலங்களின் பின்னால் அச் சுப்புக்
குட்டி யீயன் தன் பளைவி சரியான
அழகுடையவன் அல்லவெனத் தள்ளி
விட்டு, அவ்வூரையடுத்த சேரி
யிலே வர்மந்த ஒரு விதவைத் தயிப்
புலைச்சியைக் காதலியாகப் பிடித்தா
ன். அவனுடன் இன்ப வாழ்க்கை
யை கடத்தினான்.

இவன்று இவனுடைய பந்து மித்திரர்களுக்கும் அபசிர்த்தி உண்டாயிற்று. அணைவரும் ஒன்று சேர்ந்து சுப்புக்குட்டியை நன்கு உத்தைத்து, அந்த ஊர்ப்பக்கமே வரவிடால்தான் அதற்கு அடித்தகரை. சுப்புக்குட்டி எந்தவிடம் செல்லினும் அங்கெல்வாம் அவனுடைய புச்சு அவன் செல்வதற்கு முன்னாலே சென்று பரவி விட்டபடியால், ஒவ்வொரு இடத்திலும் சுப்புக்குட்டியை உபசரிப்பதற்குத் தடிகள் தயாராகக் காட்கிறார்தன. இதையற்ற சுப்புக்குட்டி, ஜீயோ என இந்தப் பாழாய்ப்போன தீயொபுக்கத்தில் இறங்கினேமென்று பரதவித்தான். வீட்டுக்குச்சென்று மனைவி மக்களைக் கூட்டப் பார்க்க முடியாது போயிற்றே என்று வருந்தினான்.

அன்பாகளே!

சுப்புக்குடி ஜியனுக்குத் திடைரென்று ஒரு அந்புத யோசனை கோன்றிற்று, வெகு தூரத்திலுள்ள ஒரு ஊருக்குச் சென்று, ஒருவருஷ காலம் தலைமறைவாக இருந்தான். தாடி, சடை முதலியவகளை வளர்த்துக்கொண்டான். காவி உடையை இடையில் தரித துக்ககொண்டான். ஒகயில் தண்டு கமண்டலங்களை ஏந்தினான். “சுவாமி சிவேகானந்த பாதசேகர நிருஞ்சனானந்தவீ” என்று ஒரு முழு நீளமுள்ள பெயரைச் சூட்டிக்கொண்டான். தன் ஒன்றைய அந்புத சந்தியாசக் கோலத்தைத் தானே பார்த்துச் சுக்கோஸமடைந்தான்.

ஊர் ஊராகத் திக்குவிச்பஞ்சு
செய்யத் தொடர்க்கினன். கடந்த
ஐம்பது வருஷங்களாக இமயமலை
யில் தவஞ்செய்தவரும், வயது
எண்பதாகியும் இன்னும் இளமை
யாகவே விணங்குபவரும், சிவபெ
ருமானைப் பிரத்தியடசமாய்க்
னு, அநேக வரங்களைப் பெற்றவரும்
ஆகிய சுவாமி நிவேதானந்த
பாதசேகர நிரந்தனந்ததஜி, வரு
கிஞர் வருகிஞர் என்று, ஒவ்வொரு
ஊரிலும் சுப்புக்குடியின் பிரதா
பம் வெகு பிரமாதாக. வழங்கத்
தொடர்க்கிறது.

செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேத்தன், கவிகைக்கீழ்த் தங்கு மூலகு.

